Anul VII — Sibiiu, Marți 27 Martie (8 Aprilie) 1890 — Nr. 70

ABONAMENTELE

Pentru Sibiiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarchie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl. 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare di de lucru

INSERȚIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — **Administrația:** Str. Cisnădiei 3.

Se prenumeră și la poste și la librării.

În Bucuresci

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipscani 35.

Epistole nefrancate se refusă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un numĕr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Cu 1-a Aprilie v. 1890

se începe

Abonament nou

la

„Tribuna“.

Abonamentele se fac cu multă lesnire atât în monarchie, cât și în România prin mandate postale *(Posta-utalvány — Post-Anweisung.)*

Se recomandă abonarea timpurie pentru regulata expediție a foii.

Domnii abonenți sûnt rugați a ne comunica eventual prelûngă localitatea unde se află și **posta ultimă;** ear' domnii abonați vechi spre ușorare pot lipì pe mandatul postal **adresa tipărită** dela fășiile, în cari li s'a trimis diarul până acuma.

Administrațiunea diarului „Tribuna“.

Sibiiu, 26 Martie st. v.

În ajunul tuturor acțiunilor politice ale Românilor din țerile coroanei Sf. Stefan s'a căutat a se stabilì o procedere solidară. Dela adunarea cea mare națională pe „Câmpul-Libertății“ până la conferențele politice ale timpurilor celor mai noue, totdeauna s'a accentuat din toate părțile solidaritatea. Une-ori au mers conferențele noastre politice așa de departe cu respectarea acestui principiu, încât înainte de a lua o hotărîre meritorică, au stabilit procederea solidară.

Fără îndoeală Românii, totdeauna deopotrivă prigoniți, aveau cuvênt de a da acțiunilor lor politice importanța, că ele sûnt eșite din simțĕmêntul întregului popor de preste trei milioane suflete.

Tot pe basa principiului solidarității s'a format și partidul național român, unicul partid politic ce există astădi între Românii din țerile coroanei Sf. Stefan. Programul acestui partid, deși trecut prin discuțiunea mai multor conferențe politice ale bărbaților de încredere ai poporului, ținute în diferite timpuri, a rĕmas în trăsĕturile sale generale și principiale același până în ḑiua de astădi.

Când se vorbesce dar' de partidul național român, se înțelege totdeauna politica poporului român, alcătuită în consonanță cu tradițiunile acestui popor și întemeiată pe vechiul și importantul principiu al solidarității.

Este un lucru firesc, că partidul nu are puterea de a constrînge pe toți Românii, ca să urmeze în vorbe și în fapte programului seu politic. Dar' tot așa de firesc lucru este, că acel Român, fie mare, fie mic, care nu urmează fie în vorbe, dar' mai ales în fapte programul partidului național, acela s'a deslipit de politica tradițională a poporului, acela a eșit din solidaritatea, de care credem a avè așa mare nevoie în acțiunile noastre politice. Un astfel de Român este fără îndoeală un dușman al poporului seu și trebue combătut ca toți dușmanii.

Situațiunea politică deci a partidului național român este foarte clară și lămurită față cu ori-cine. Nimeni nu este oprit a întra în acest partid, dacă prin faptele sale se face vrednic de el, și nimeni nu posede o patentă de a nu putè fi exclus, dacă prin faptele sale se face nevrednic de el.

Din acest punct de vedere și numai din acesta poate fi judecată și cestiunea, dacă archiereii români sûnt sau nu sûnt membri ai partidului național român. Faptele lor au să hotărască. Încât ele stau în consonanță cu programul partidului, archiereii se află într'o tabără cu poporul lor, ear' dacă faptele lor sûnt opuse politicei tradiționale a poporului solidar, precisată în punctele de program, ei se află în tabără străină, ei s'au desfăcut de turma lor și sûnt dușmanii cei mai periculoși ai partidului și ai poporului. Dacă archiereii se simt, că se află în aceeași tabără cu poporul lor, mai trebue ei chiemați să meargă împreună cu noi? Nu sûnt ei împreună cu noi? Nu ne vor spriginì ei din propriul lor indem și din propriul lor simțĕmênt în toate acțiunile noastre naționale, basate pe politica noastră tradițională și pe principiul solidarității? Archiereii sûnt oameni luminați, trebue să-'și cunoască posițiunea lor și trebue să scie ce au ei de făcut și fără indemnul și apelul nostru.

Dacă însĕ archiereii se simt în tabără străină, prin faptele lor sĕvîrșite se vĕd deslipiți de poporul lor, putem noi sĕ-'i aducem în tabĕra noastră și sĕ-'i punem în fruntea mișcărilor și acțiunilor noastre politice? Nu ar însemna așa ceva pentru ori-ce om cu judecată limpede o slăbire a partidului?

Vieața noastră politică are un trecut, pe care cu toții încă îl putem prinde cu vederea; generațiunea, care a întemeiat această vieață politică la noi, încă nici nu s'a stîns. Partidul național român este opera generațiunii presente. Nu este nici o mirare dar', dacă pe terenul politic la noi n'au ajuns încă la biruință acele principii de disciplină, care pot da puterea necesară unui partid politic. Ne aflăm tocmai în mijlocul unui proces de desvoltare, care va curăți de pe arena politică cel puțin o parte din acel soiu de oameni, care cred, că e suficient a ținè în adunări publice vorbiri fulminante „naționale“ și apoi să întocmească faptele lor după interesele lor particulare, care adese-ori stau fățiș în contra intereselor poporului.

Prin acest soiu de oameni nici un popor nu 'și-a câștigat drepturi politice, nici un partid politic nu s'a întărit. Lupta politică cere dela purtătorii ei înainte de toate abnegațiune, apoi înțelepciune și bărbăție. Cine nu are vîrtutea, de a jertfì interesele sale proprii intereselor binelui comun, devine cu toată înțelepciunea sa în cele din urmă un șarlatan politic.

Precând dar' tendența noastră a tuturora trebue să fie, de a face partidul nostru politic tot mai tare, tot mai puternic, de a-'l disciplina tot mai bine, pe atunci nu putem primì în sinul acestui partid decât bărbați, care au abnegațiunea de a pune mai presus de toate interesele poporului și care au dovedit prin faptele lor, că au într'adevĕr această abnegațiune. Astfel de bărbați, episcopi să fie ei, ei înșiși se vor simți atrași de unicul centru politic ce-'l avem, și nu vor putè decât să meargă mână în mână cu partidul național.

La nici un cas episcopii români, fiecare pentru sine sau în totalitatea lor, nu sûnt un factor, care ar putè determina atitudinea partidului național sau 'i-ar putè da politicei românesci altă direcțiune.

Dacă e vorba însĕ, ca episcopii români să vină în ajutor partidului național, ca un factor tare și puternic prin posițiunea lor înaltă ce o ocupă în mijlocul societății românesci, pentru a spriginì cu autoritatea lor memorandul, care are să se aștearnă în curênd Maiestății Sale Împĕratului și Regelui nostru, atunci salutăm cu bucurie o procedere solidară a episcopatului român. Prin așternerea memorandului partidul sĕvîrșesce un act *per eminentiam leal*, își împlinesce o datorință din cele mai sfinte către patrie și către Tron, și episcopii români, ca capi ai bisericilor române ca păstori sufletesci ai turmelor încredințate lor dela Dumneḑeu, îngrijeați de fericirea vremelnică și vecinică a fiilor lor sufletesci, păsesc la mijloc și își împlinesc și ei o datorință către biserică, către patrie și către Tron, când se pun în fruntea poporului, care aleargă cu durerile sale nesuportabile la picioarele mântuitoare ale Înaltului Tron.

Aceasta este frumoasa misiune a bisericii milostive.

Sûntem siguri, că fiecare din Preasfinții nostri, care au fost rînduiți dela Dumneḑeu sĕ ocupe în aceste timpuri în mijlocul poporului român scaunele episcopesci, își va înțelege astfel misiunea sa și nu va pregeta a spriginì cu toată autoritatea lor bisericească înaltă durerile fiilor lor sufletesci depuse în memorandul partidului național către Maiestatea Sa Împĕratul și Regele nostru.

Contele Bethlen și Românii. Guvernamentalul „Kolozsvár“, luând în Nrul seu dela 5 Aprilie notiță despre faptul, că Românii n'au participat la ovațiunile făcute contelui Bethlen în Sibiiu și în Brașov, ḑice următoarele:

„Mai întêiu se nasce întrebarea, că oare învitat-a cineva pe acești domni la festivități? Nu. Atunci este foarte ușor a nu lua parte la ele“.

În interesul adevĕrului trebue să constatăm, că lucrul nu stă tocmai așa. Cel puțin încât îi privesce pe Românii sibiieni, ei au fost învitați, dar' n'au luat parte, pentru-că nici un motiv n'au avut să facă ovațiuni unui membru al actualului guvern, deși sciu și ei să prețuească calitățile personale ale ministrului Bethlen. Așa judecă Românii credincioși partidului național, ear' ce fac ceialalți, treaba lor este.

Afacerea gimnasiului din Beiuș. „Gazeta Transilvaniei“ primesce următorul comunicat: „Clerul tractului de Bărcău din diecesa Oradei-mari, întrunindu-se într'o conferență districtuală la 30 Martie a. c., după-ce a desbătut mai multe cestiuni, care nu sûnt de interes general, a decis unanim, ca din incidentul atentatului ce s'a făcut în contra gimnasiului superior de Beiuș, să se compună un memorand, care să se aștearnă Ilustrității Sale domnului episcop diecesan. Pentru redigiarea acestui memorand, numita conferență a ales 3 membri din colegiul seu, în persoanele domnilor: Mihail Ciurdariu, protopop; Stefan Crețineacu și Vasiliu Budescu. *Vasiliu Budescu*, not. conferenței“.

Numai bucura ne putem de laudabila acțiune, care s'a început în diecesa oradană în interesul mult cercatului gimnasiu din Beiuș. Că această acțiune este nimerită și la timp, dovedesce supĕrarea guvernamentalilor, care în organele lor „Nemzet“ și „Kolozsvár“ timbrează de „agitatori“ pe subscriitorii protocolului din Careii-mari, publicat și în Nrul nostru dela 1 Apr, și preste tot de „agitațiune“ interesul diecesanilor de Oradea-mare pentru amenințatul lor institut. Aceasta să nu ne supere nici-decât, căci „agitatorul“ oficioșilor însemnează Român verde și „agitațiunea“: faptă națională.

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiiu, 26 Martie st. v.

Afaceri interne.

În cercurile politice din capitala Ungariei circulă o mulțime de faime despre unele divergențe de păreri, care ar exista între ministrii cabinetului Szapáry cu privire la decentralisarea tablelor reg. După o versiune, majoritatea consiliului de ministri s'ar fi pronunțat în contra decentralisării sub cuvênt, că această reformă ar fi cu mari chieltueli împreunată și ar altera echilibrul în financele statului; după o altă versiune, diferențele de păreri nu ar fi a se reduce la motive financiare, ci sûnt a se căuta în deosebitele vederi ce există cu privire la acele locuri, unde ar fi să se înființeze nouele table reg. Ḑilele aceste s'a vorbit în cercurile politice mult despre aceste versiuni și se ḑicea chiar, că o crisă ministerială parțială e inevitabilă, ba erau unii, care susțineau, că crisa ministerială a isbucnit deja. „Budapester Tagblatt“ ḑice, că împărtășiri cu desĕvîrșire autentice despre decursul consiliului de ministri dela 3 l. c. lipsesc, dar' atât se poate spune, că conflictul la nici o întêmplare nu a fost serios, din contră sûnt multe prospecte, că se vor aplana contrastele, care există în faptă între singuraticii ministri. Divergențele de vederi nu privesc nici partea financiară, nici locurile, unde au să se înființeze tablele; singur numai propositiunile ministrului de justiție, care a presentat consiliului de ministri un proiect, care nu a fost lucrat în toate detailurile și a schițat numai o mulțime dintre cele mai importante dispositiuni. Unii dintre ministri 'și-au exprimat dorința, de a cunoasce proiectul în acea formă definitivă, în care el va fi presentat la timpul seu casei deputaților. „Budapester Tagblatt“ e de părere, că diferențele din cestiune nu sûnt așa mari și nici atât de însemnate, încât acele să nu se complaneze în cel mai scurt timp.

De un timp încoace s'a scris mult prin ḑiarele maghiare, că reformele anunțate s'ar afla în stadiul amânării și că dieta maghiară are să se aștepte numai la nisce proiecte de legi neesen-

---

FOIȚA „TRIBUNEI.“

Crucea de argint.

(Urmare.)

V.

Milițienii, speranța Ierusalimului, nu prea erau așa de inimoși. S'a vĕḑut ce era de dînșii încă decând arestară pe Isus: de două-ori dăduseră pe spate și nu-'i încuragià atunci decât predarea de bunăvoe și blândeța fiiului Mariei. Cu toate ordinele amuțătoare ale inimosului căpitan, mai rĕmaseră mult în loc înaintea atitudinii amenințătoare a lui Banania. În van Isus plin de blândeță și de firmitate se încercà să astêmpere pe apĕrătorul seu, rugându-'l a se retrage, căci Banania urmà cu un ton și mai amenințător, rĕspunḑênd totdeodată și junelui învĕțător:

— Nu te ocupa de mine, Doamne; tu ești omul păcii și al concordiei; eu sûnt omul violenței și al luptelor. Când e vorba de a apĕra pe cel fără de putere, lasă-mĕ pe mine. . . . Voiu ținè acì pe nevoiești acestia până când din gură în gură se va da de scire să alerge și soții mei . . . pe cele cinci sute de concubine ale lui Solomon ce danțau înaintea lui, vei vedè danțul ce au să tragă acesti milițieni ai Satanei la sunetul bâtelor noastre ce vor bate mĕsura preste tidvele lor de coifuri și preste scoarțele lor de pieptare.

— Mult aveți a vĕ mai lăsa să fiți batjocoriți de un singur om, nevoiășilor, strigà căpitanul. O! de n'aș fi avut ordinul de a nu lăsa ca umbra pe Nazarean, ați fi vĕḑut voi ce va să ḑică umbră de căpitan; prin gût 'i-aș fi petrecut sabia spânzuratului acesta.

— Pe buricul lui Avraam! Eată-mĕ că viu a-'ți sparge pântecele, limbutule de căpitan al coadei ce ești tu, și a-'ți smulge din mâni pe voitorul nostru de bine, strigà Banania. Sûnt singur; însĕ un erete face mai mult decât o sută de coțofane. Acum te învĕț eu cum sĕ-'ți mai toace limba în gură.

Și Banania se repeḑì asupra milițienilor rotindu-'și cu furie măciuca, nici mai ascultând la cuvintele rugătoare ale lui Isus. La început, spăriați și uimiți de atâta bărbăție, mulți din milițienii ce erau înainte începuseră a se îndesa înapoi; însĕ rușinați mai în urmă, că nu pot să resiste unui singur om, se uniră cu toții și atacară și ei pe Banania, care, împilat de numĕr, cu tot curagiul eroic, căḑù mort străpuns de atâtea lănci. Genevieva vĕḑù atunci pe milițieni în turbarea lor, aruncând în fundul unui puț de lûngă arcadă corpul sângerat al singurului apĕrător al fiiului Mariei. După această mare victorie, căpitanul scuturându-'și o lunganà de sabie, se puse în capul bandei sale și cu dînsa ajunse înaintea porții *ilustrissimului* (după cum ḑicea el) Ponțiu-Pilat, unde Genevieva câteva ḑile înainte fusese cu doamna sa Aurelia.

Soarele se înălțase bine. Atrași de lupta lui Banania în contra milițienilor, mulți locuitori ai Ierusalimului eșind din casele lor, urmaseră după escorta lui Isus.

Casa guvernatorului roman se afla în una din cele mai frumoase despărțiri ale cetății. Oamenii ce din curiositate se luaseră după junele învĕțător, în loc de a-'l compătimì pe dînsul, care de care se întreceau de a-'l critica și de a-'l batjocorì.

În fine, strigară unii, îl prinseră, unde a fost să fie. Toată țeara era în picioare, decând se arĕtà omul acesta.

— Nici că s'a mai auḑit de astfel de turburător! Amuță calicimea și pe toți desculții asupra celor avuți.

— Impiul! N'avea nici lege, nici D-ḑeu! Pe toată ḑiua ne batjocoria și ne călca în picioare sfânta noastră religie.

— Nu mai avea nici cuget! Îi plesnise diavolul în cap să bage tăciunele discordiei în familii, lăudând pe fii risipitori și desfrênați și ḑicênd, că voesce a scula pe fii asupra părinților și pe frați asupra fraților! adause unul din comisarii secreți după mulțime.

— Infamul! Se pusese a sĕmĕna și corupția, îndemnând femeile la necredință, iertându-le adulterul; pentru-că a scăpat pe una din aceste nerușinate pĕcătoase de pedeapsa ce 'i-se cuvenia! mai adause și celalalt emisar.

— Viu este Dumneḑeu! strigà un schimbător de bani. De se va da morții Nazareanul acesta și va scăpa lumea de dînsul, ne vom mai putè și noi duce să ne destindem tablele sub coloanele templului, de unde profanatorul acesta cu banda lui de nelegiuiți ne alungase și nu mai cutezam a ne mai apropia.

— Cât eram de nebuni, că ne temeam de adunătura ce urma după dînsul, adause altul. Vedeți acum, că nici-unul din ai lui n'a cutezat a se arĕta, ca sĕ-'l apere? Sciau numai a se jura pe numele lui. . . și a-'l numì amicul lor.

— Nu, caută să se facă dreptate, să ne cureță odată de amăgitorul acesta. Nu mai e nici vorbă; caută sĕ-'l crucifice.

— Așa, așa, sĕ-'l crucifice, striga mulțimea, unde se afla Genevieva.

— Și acea adunătură, crescênd din ce în ce mai mult, repeta cu o furoare din ce în ce mai turbată:

— La moarte! La moarte! Să se crucifice!

— Vai! își ḑicea sclava, poate-se pe lume afla o soarte mai crudă, decât a acestui june atât de blând, abandonat de toți, pentru care el 'și-a pus sufletul, persecutat de cei tari și avuți, cărora le voia binele mai mult decât tuturor, pentru-că le arĕta o vieață plină de siguranță și de pace! Cât de profundă caută să fie durerea și amărîciunea lui!

Milițienii, urmați de mulțime, ajunseră înaintea casei lui Ponțiu-Pilat; câțiva archierei, cărturari, senatori și alți farisei, între care se afla Caiafa, cărturarul Baruch și bancherul Iona, ajunseră mulțimea și se puseră în capul ei. Unul din acei farisei strigà către soții sei:

— Domnilor, să întrăm la Ponțiu-Pilat și sĕ-'i cerem, ca numai decât să condamne pe Nazareanul la moarte.

Ear' archiereul Caiafa rĕspunse cu un aer plin de cuviosie și de pietate: demonul legilor și al religiosității întrase într'însul.

— Domnii mei, ḑise, noi nu putem întra în casa unui păgân; căci ne spurcăm și nu mai putem mânca Pascile astădi. *)

— Nu, adause cărturarul Baruch ce ḑicea, că scie cartea și legea toată, noi nu putem comite o astfel de abominală nelegiuire.

— Îi auḑiți? ḑise către mulțime unul din emisarii secreți cu un accent de admirație, îi auḑiți? Vĕḑut-ați ce va să ḑică oameni cuvioși și sfinți? Cu ce respect vorbesc decâte legea învață și leagă ca să facem! Pentru unii ca dînșii mai ține D-ḑeu pământul! Acestia nu sûnt ca nelegiuitul acela de Nazarean ce batjocurește și blasfĕmă și cele mai sacre ale religiei, cutezând a ḑice, că nu se mai cuvine a ținè Sâmbătă:

— A! Infamii ipocriți! își ḑise Genevieva, cât de bine îi cunoasce Isus! Ce dreptate avea de a-'i demasca în ochii lumii! Uite-'i acum, că se tem să nu-'și spurce sandalele întrând în casa unui păgân, și nu se tem de a-'și spurca sufletul cerênd la păgânul acesta sângele dreptului, compatriotului lor ce li-a voit mântuirea la toți! A! Isuse, bunule Isuse, oamenii acestia vor să te facă a rĕscumpĕra cu vieața ta curagiul ce ai avut să ataci ipocrisia și rĕutatea lor.

(Va urma.)

---

*) Ioan, cap. XVIII, v. 28.

ţiale. „Pesti Napló“ se declară hotărît în contra acestei trăgănări cu reformele şi ḑice: Dacă numai pe jumětate s'ar adeverì scirile aceste, s'ar putè afirma, că ele sûnt în adevěr sciri înspăimêntătoare şi că era reformelor a căḑut numai decât la începutul ei. S'ar putè spune totodată, că deja de pe acum există o crisă de cabinet tîrîtoare şi că stăm în faţa unor mari evenimente politice.

Dealtfel afirmaţiunile ḑiarului opoziţional cad de sine în faţa împărtăşirilor oficioase, că guvernul se ocupă cu elaborarea proiectelor de legi ce sûnt a se presenta casei deputaţilor. După împărtăşirile acele, unele dintre proiectele de legi, precum sûnt proiectul despre decentralisarea tablelor reg., proiectul despre reforma lefurilor judecătorilor, mai departe proiectele despre rěpausul de Dumineca, despre negoţul cu vin artificial etc. sûnt deja gata şi au trecut în parte şi prin consiliul de ministri.

Prin urmare casa deputaţilor va avè să se ocupe încă înainte de întrunirea delegaţiunilor cu aceste şi cu alte proiecte de legi mai mĕrunte.

O afacere de graniţă sêrbo-ungară.

La 1 Aprilie ministrul-preşedinte sêrbesc Gruicĭ a rĕspuns în scupcină la interpelaţiunea deputaţilor liberali Ribaraz et cons. în privinţa uciderii unui sudit sêrbesc prin gendarmii de graniţă unguresci. Gruicĭ a declarat, că ministerul de externe austro-ungar, la a cărui intervenire a fost apelat guvernul sêrbesc, a promis o strictă cercetare a acestui cas. Nu are cuvinte, de a se îndoì de sinceritatea guvernului austro-ungar. După-ce deputatul Ribaraz s'a exprimat într'un mod foarte agitat despre Austro-Ungaria, ministrul-preşedinte 'l-a întrerupt cu rugarea, de a nu merge mai departe. După Ribaraz, generalul Gruicĭ a luat din nou cuvêntul şi a declarat, că raporturile dintre Sêrbia şi Austro-Ungaria sûnt normale şi amicale.

Tulburările în Rusia.

Tulburările studenţilor de universitate rusesci continuă încă, deşì întrunirile devin relativ mai rare şi mai puţin cercetate, ca în ḑilele premergĕtoare. La aceasta au contribuit în mare mĕsură arestările cele multe, care au lăsat goluri mari în rîndurile agitatorilor şi care au fost totodată şi un advertisment pentru ceialalţi studenţi. Demisiunea profesorului Mandelejew din Petersburg se confirmă; el s'a mai presentat odată la universitate şi s'a încercat să liniştească pe tineri. După împărtăşirile ce „Pol. Korr.“ le primesce din Petersburg, tulburările de studenţi vor ţinè probabil încă timp mai îndelungat, deoare-ce nemulţumirea lor a crescut în mĕsură şi mai mare sub impresiunea arestărilor şi a respingerii pretenţiunilor lor decătră ministrul de instrucţie.

Ḑiarul vienez „Extrablatt“ primesce din Londra împărtăşirea, că Ţarul zace de vre-o două ḑile bolnav de „influenză“. Curtea rusească a abandonat intenţia, de a petrece săptĕmâna patimilor în Gacina, deoare-ce poliţia a aflat în imediata apropiere a castelului din Gacina materii explosive. Se vorbesce, că Ţarul e foarte agitat din causa tulburărilor de studenţi şi are intenţia, de a închide toate institutele de crescere mai înalte pentru durata unui an.

Expediţiunea lui Emin-Paşa.

Se vede, că în Berlin s'a luat hotărîrea, de a face politică colonială în stil mai mare, fără de a se interesa mult de susceptibilitatea Englezilor. Aceasta se poate conclude, afară de expediţia, pentru care se pregătesce Emin, şi din publicaţiunea majorului Wissmann, de care am făcut deja amintire în unul din numerii trecuţi ai ḑiarului nostru.

Ḑiarele engleze ţin, că intreprinderea germană e duşmănoasă faţă cu interesele Angliei.

Agenţia „Reuter“ aduce din Cairo scirea, că Stanley a avut o întrevorbire cu un corespondent de acolo al ḑiarului „Times“ şi a ḑis, că el află de un lucru foarte natural, ca Emin-Paşa să facă servicii compatrioţilor sei. Sfera de influenţă germană, a ḑis Stanley, e lămurit definiată şi Germanii sûnt pe deplin îndreptăţiţi de a se servì de ori-ce ajutor. Dacă Emin ar câştiga pentru sine pe toţi Arabii din Bagamoya până la Uşidşi, el 'şi-ar câştiga un renume şi mai mare, fără-ca să păgubească interesele Angliei.

Din incidentul expunerilor lui Stanley şi ale lui Samuil Baker scrie „Times“: Ori-ce extindere a transitului din partea Germaniei uşurează misiunea Angliei; să sperăm, că lui Emin îi va succede a restabilì raporturile amicale în toate părţile legitimei sfere germane.

Decadenţa politică a Românilor din părţile aradane.

Arad, în Martie 1890.

Fiecare popor are guvernul ce-'l merită. În contra guvernanţilor nostri n'avem causă să ne plângem până pe acolo. Drepturile nu se câştigă prin cerşire, ci prin luptă bărbătească. Ear' la noi cam de 16 ani încoace s'a introdus politica de cerşire în locul politicei militante.

Un Român fruntaş din Arad, dl *Demetriu Bonciu*, vorbind la 1872 către alegĕtorii sei din cercul Butenilor, eată cum se rostesce în privinţa politicei Românilor:

„Starea şi posiţiunea noastră a Românilor din această patrie, după împregiurările de astăḑi, ne silesce şi ne demandă, că trebue să ne statorim o politică naţională, pe basa căreia avem a ne lupta pentru câştigarea drepturilor noastre naţionale; partida guvernamentală, nefiind aplicată a recunoasce drepturile noastre, şi fiind la putere, nu ne permite folosul acelora, Românii în detrimentul drepturilor şi foloaselor lor, de fel nu pot spriginì astfel de partidă şi, după natura lucrului, nu e permis Românilor cu simţ naţional a se înşira în taběra acelora care, fiind la putere, deneagă recunoascerea şi folosirea drepturilor naţionale. Din acest punct de vedere nu pot din parte-'mi aproba politica Românilor, care sûnt înşiraţi în partida guvernului, pentru-că prin aceasta puterea noastră sfăşiindu-se în partide diferite, puterea solidară, care unica ne poate duce la scopul dorit, ne lipsesce, şi în astfel de giurstări nici nu putem, prin activitatea noastră naţională, a produce acel efect, carele s'ar putè produce prin o ţinută solidară a representanţilor poporului român din patrie. Aceste motive mě ţin şi mě vor ţinè de membru al partidei opoziţionale, şi repeţesc, că: până când deplina egală îndreptăţire a naţionalităţilor nu va fi prin lege recunoscută şi garantată: după convingerea mea, Românul cu simţ curat naţional nu poate fi de partida guvernamentală!“ („Federaţiunea“ din 1872.)

Convingerea dlui Bonciu era şi a rĕmas convingerea nestrămutată a tuturor Românilor cu „simţ curat naţional“. Dar' rĕmas-a oare şi D. Bonciu nestrămutat în convingerea sa? Dela 1872 şi până în present, „deplina egală îndreptăţire“ nu numai că prin lege nu este recunoscută şi garantată Românilor, dar' ei sûnt faptice scoşi şi din usarea puţinelor drepturi ce li-s'au dat prin legea de naţionalităţi din 1868. Cu toate aceste pe dl Bonciu până la 1874 îl vedem luptând în rîndurile Românilor cu „simţ curat naţional“. Atunci, creându-se legea pentru notarii publici, d-sa începe a-'şi face coada colac, abandonează programa naţională şi în 1875, devenind notar public, trece cu desĕvîrşire în partidul guvernului. Din preşedintele partidului naţional român în comitatul Aradului se face preşedintele partidului guvernamental maghiar, funcţiune, care o împlinesce în mod consecuent cu tot devotamentul propriu unui suflet apostat!

Tot pe vremea aceea un alt fruntaş român, Ioan P. Desseanu, deputat naţional al cercului Radna, începe şi el a şovăì în politică, până-ce odată se aruncă benevol în taběra guvernamentalilor, legând frăţie de cruce cu vestitul Paşa Tabajdi, vicecomitele şi la urmă comitele-suprem al Aradului, pentru a cărui ridicare în spinarea Românilor, Desseanu 'şi-a câştigat merite neperitoare.

Din momentul acesta, partidul naţional în comitatul Aradului nu mai există decât nominal câtăva vreme, apoi dispare cu totul ca factor politic. Bonciu, trecênd în partidul guvernului, era natural ca să abḑică de preşedenţia partidului naţional, ear' lui Desseanu, următorul seu, nu-'i da mâna ca să mai facă politică naţională; de altă parte ambiţiunea, de a-'şi salva cel puţin aparenţa naţionalismului şi a trece în opiniunea publică ca conducĕtor politic al Românilor în comitat, nu-'l lăsa nici ca să combată pe faţă politica naţională. De acì conceperea planului seu de a reforma programlu naţional în sens guvernamental, idee, care a fost sulevată în conferenţa politică din Arad în 1875 în formă de întrebare, că: oare mai este trebuinţă sau interes, ca partidul naţional al Românilor în comitatul Aradului să-'şi continue activitatea, ori doară membrii ei să se unească cu partida liberală maghiară? Şi după-ce conferenţa a dat rĕspunsul aproape unanim: *non possumus*, Desseanu nu mai arĕtà interes nici pentru partidul naţional, nici în genere pentru causa românească. Lucru ce se ilustrează prin rĕspunsul evasiv, dat la interpelarea ce-'i adresează un membru al partidului naţional în „Albina“ din 1876: „Dacă cineva află timpul şi giurstările de astăḑi potrivite“, ḑice el, „pentru înscenarea unei acţiuni din partea Românilor din acest comitat, cu aceasta e autorisat, în modul şi pe calea, care-'i place, a exopera convocarea partidului la şedinţă precând voesce“.

Timpul şi împregiurările în adevĕr nu permiteau lui Desseanu, ca să înscenеze vre-o acţiune politică românească, pentru-că el îşi vênduse libertatea acţiunii lui Tabajdi. Dar' *est modus in rebus*. Desseanu reuşesce a înaugura politica de pasivitate în comitatul Aradului, preconisată într'o conferenţă generală, care s'a ţinut în 23 Iunie 1878 în hotelul „Palatin“. Politica de resistenţă pasivă era politica românească a Ardelenilor, politică binevenită Aradanilor cu doi bani în trei pungi. Românismul este dat jertfă maghiarismului, ear' Desseanu rĕmâne încă tot „mare naţionalist“, în faptă însĕ cel mai credincios agent al lui Tabajdi.

Succesive Românii perd tot terenul în comitat. Limba românească, care la 1871 fuse decretată ca limbă protocolară în comitatul Aradului, se şterge din usul oficial. În adunările comitatense nime nu-'şi mai ridică glasul pentru apĕrarea drepturilor naţionale. Nepăsarea şi perfidia conducĕtorilor falsi „naţionali“ erau puse la adăpostul politicei de „pasivitate“. Eară când în urmarea programului naţional, stabilit în conferenţa dela Sibiiu în 1881, pentru Românii din Ungaria şi Bănat se indică politica activităţii, situaţiunea falsă a Aradanilor se arată în toată lumina. Desseanu, ne mai putênd contracara „înscenarea unei acţiuni politice din partea Românilor“, în urma angageamentului seu cu Tabajdi, ia parte la conferenţa dela Sibiiu din 1884 cu destulă cutezanţă, militând acì pentru o politică agreabilă guvernului maghiar, însĕ fără resultat. Dar' apoi ceea-ce nu putù în conferenţa din Arad cu ajutorul baionetelor lui Tabajdi: programul seu politic fu tradus şi octroat ca program politic al Românilor din comitatul Aradului.

Astfel se constituì în Arad partidul guvernamental român, sau mai bine ḑis: partidul „Viitoriului“ susţinut de toate organele bisericesci inferioare, cât şi superioare. Partidul naţional avù să îndure lovitura cea mai infamă dela Românii cei fără conscienţă şi simţ naţional. Partidul guvernamental român merge mână în mână cu guvernamentalii maghiari la alegerile dietale, cât şi în toate afacerile municipale. În parlament deputătul român Beleş (până la 1887 şi Gurbanu) ia loc în partidul guvernamental, sancţionând cu presenţa şi cu votul seu toate actele de violenţă ale guvernului maghiar îndreptate contra limbii, culturii şi existenţei noastre naţionale.

Cât de mari proporţiuni au luat degenerarea sentimentului naţional şi corupţiunea politică în inimile Românilor aradani, ataşaţi la partidul guvernului, se vede fără îndoeală din „Memorandul“ adresat luna trecută ministrului de justiţie în numele cetăţenilor din Arad, ca în proiectul de lege pentru decentralisarea tablei regesci Aradul încă să fie luat în consideraţiune. Memorandul este emanaţiunea unei mari adunări de cetăţeni, la care a presidat D. Bonciu, şi a fost presentat ministrului prin o deputaţiune, în care a făcut parte şi Români ca: Bonciu, Ioan Beleş, protopopul Bocşanu şi Gr. Venter. Voiu cita câteva pasage pentru ilustrare din menţionatul memorand:

„Experienţele din vieaţa comună probează, că Bănatul, Timişoara, Voivodina, „Transilvania, ca noţiunile unor părţi de ţeară „osebite, încă şi astăḑi mai există, popoarele „lor în mare parte şi acum se consideră ca „separate şi păretele despărţitor, care s'a „ridicat din timpurile mai departe între ţinu„turile aceste şi celelalte părţi ale Ungariei, „şi care nu numai cu privire la teritor, dar' „şi în privirea modului de gândire, a „obiceiurilor sociale şi a simţĕmin„telor a separat timp îndelungat locuitorii „acelora decătră cetăţenii ţerii mame, acel „părete despărţitor încă nici acum nu e derĕmat finalmente“ ....

„Acum timpul a sosit, ca să se facă pas hotărîtor spre a dĕrîma pe vecie semnalaţii păreţi despărţitori, deschiḑênd cale liberă, ca idea de stat maghiar, condusă de curentul patriotic, liber să planeze ţinuturile până acì isolate şi să aducă pe locuitorii lor la recunoascerea marelui adevĕr că Ungaria, în respectul teritorului, cât şi în respectul limbii poporului seu şi al limbii de stat, una şi unitară trebue să fie!....

„Dacă voim aşadară, ca noţiunile de: Bănat, Voivodina şi Ardeal cu încetul să peară înaintea populaţiunii din acele teritoare, atunci Germanului, Sêrbului şi Românului din Bănat, apoi Românului din comitatul Hunedoarei nu-'i este iertat să meargă la Timişoara, ci numai la Arad şi Seghedin, adecă în oraşe maghiare neaoşe deopotrivă în spirit, cât şi în privinţa limbii, ca să-'şi caute drept şi dreptate la tabla regească .... Cine vine aici, vede moravuri unguresci, aude vorbă ungurească şi fiindcă fără sciinţa acesteia va simţì, că nu se poate ferici, el va învĕţa limba maghiară şi cu timpul va fi pătruns de spiritul maghiar şi de sentimentul, că în Ungaria nu mai există teritoare separate, ceea-ce devine dubios la toată întêmplarea, dacă secţia tablei regesci va fi în Timişoara, capitala Bănatului“....

„Încă şi mai ponderoase sûnt argumentele aceste, dacă le cumpĕnim cu privire la instituţiunea curţii cu juraţi chiemată pentru a judeca delictele de presă. În privinţa aceasta putem provoca la activitatea de până acì a curţii cu juraţi din Arad, unde până acum fiecare agitator naţional a primit pedeapsa meritată, şi cu aceasta putem provoca, ca şi la un precedent periculos, la curtea cu juraţi din Sibiiu, a cărei activitate a trebuit sistată, pentru-că ceăţenii Sibiiului, ca membrii curţii cu juraţi, nu aveau uici cel mai mic simţ pentru idea de stat maghiar“.

Cu astfel de motive „plausibile“ s'au dus aradanii nostri la Budapesta, ca să aducă tabla regească la Arad.

Trist şi ear' trist, că s'au găsit chiar în Arad Români, ca să declare pe faţă, în act public, că idealul lor este propagarea spiritului şi a culturii maghiare, şi să ḑică Românului, că dacă voesce să 'i-se facă dreptate în Ungaria, apoi să înveţe întêiu limba maghiară; ear despre generalul Doda fiindcă fusese dat în judecata curţii cu juraţi, să susţină, că e agitator naţional şi că condamnarea lui era o pedeapsă meritată! Aceasta este desvoltarea şi aplicarea programului politic al lui Bonciu et Desseanu în comitatul Aradului. Să fim vigilenţi. *)

CRONICĂ.

Numiri. Profesorii substituţi Dr. Stefan Székely dela gimnasiul de stat din Sibiiu şi Andreiu Kiss dela cel din Panciova au fost numiţi profesori ordinari la aceleaşi gimnasii, ear' profesorul provisor George Kappel dela şcoala reală superioară de stat din Oradea-mare a fost întărit definitiv în postul seu. Juristul absolvent Arpad Begov a fost numit practicant în drept la tribunalul reg. din Timişoara.

*

Statute aprobate. Ministrul reg. ung. de interne a provĕḑut cu clausula de aprobare sub Nr. 18.726 statutele reuniunii calfelor de măcelari din Sibiiu pentru îmormêntări şi ajutorare în cas de morb.

*

Ovaţiuni pentru ministrul Bethlen. În legătură cu cele împărtăşite în numĕrul din urmă despre festivităţile arangiate pentru fostul comite-suprem provisor al comitatului Sibiiului şi actual ministru de agricultură contele Andreiu Bethlen, mai raportăm următoarele: Sâmbătă la 2 oare după ameaḑi s'a ţinut banchetul festiv, la care au luat parte aproape trei sute oaspeţi în cea mai mare parte cetăţeni saşi din Sibiiu. Ca onoraţiori au fost toate căpeteniile auctorităţilor militare, civile şi bisericesci. Dintre Români au luat parte vre-o câţiva membri ai consistorului archidiecesan, directorul „Albinei“ P. Cosma, advocatul „Albinei“ Dr. Russu, Ioan Hannea, Dr. Nemes etc. Primul toast 'l-a rostit primarul Sibiiului Hochmeister pentru Maiestatea Sa, al doilea Dr. Bruckner pentru guvernul unguresc. Episcopul Dr. Teutsch a beut în sănĕtatea contelui A. Bethlen. Deasemenea au mai toastat pentru ministrul de agricultură presidentlu tribunalului reg. de aici Jánosi în numele Maghiarilor şi metropolitul Miron Roman în numele Românilor din acest comitat. Înaltpreasfinţia Sa a terminat toastul, ḑicênd, că crede a avè consimţĕmêntul tuturor Românilor presenţi, dacă, în numele poporului românesc din co-

*) Este fără îndoeală un lucru cuminte a păzì, ca să nu se întêmple vre-un rĕu. Dar' politica militantă cere ceva mai mult decât paza. „Fiţi bărbaţi“, 'ni-a ḑis nouĕ tuturora generalul Doda.

Red. „Tribunei“.

Căderea Sibiiului în 1849.

(Urmare.)

Fiind inimicul într'o depărtare de 80—90 de chilometri de Sibiiu, credeau mulţi, că Sibiiul a scăpat de pericol.

Puţina energie ce desvolta comanda generală a trupelor împĕrătesci nu era deloc potrivită de a generalisa credinţa, că Sibiiul poate odichnì pe laurii culeşi la Ocna. De altă parte n'a trebuit multă experienţă, ca oamenii mai deprinşi a cugeta după regulele logicei să câştige convingerea, că arma cea mai sigură a lui Bem era tocmai acea energie puţină a comandei generale împĕrătesci, se înţelege prelûngă ceea-ce am mai indegetat: incapabilitatea sau nevoinţa de a cunoasce situaţiunea politică a ţerii şi incapabilitatea sau nevoinţa de a exploata acea situaţiune.

Până să ajungă cei împĕrătesci în urma Ungurilor, a trebuit timp mult. Acestia s'au putut recrea în dragă voe şi au putut primì şi ajutoarele aşteptate din Ungaria. Ba Ungurilor li-se şi urîse acum în Deva şi au ieşit spre întimpinarea celor împĕrătesci la podul Simeriei de pe rîul Streiului (Piski).

După etica iesuitică, scopul sfinţesce toate mijloacele. Aşa se vede că a cugetat şi Bem.

Neavênd destulă încredere în vîrtutea militară a trupeler de sub comanda sa, a pregătit o cursă celor împĕrătesci. 'I-a învitat să iee armele revoluţionarilor în primire, şi când treceau cei împĕrătesci podul spre sfîrşitul acesta, au fost împroşcaţi cu cartecie. În cursa aceasta colonelul Losenau 'şi-a perdut vieaţa. Cei împĕrătesci, întărîtaţi asupra inimicului 'l-au bătut, însĕ de întors tot s'au întors.

După un interval de vre-o patruspredece ḑile Bem se ivesce ear' în părţile Mediaşului, alungând spre Copşa-mică garnisoana din Mediaş, compusă din vre-o câteva compănii de militari din regimentul Orlatului, din vre-o câţiva jumětate invaliḑi din acelaşi regiment, din vre-o câţiva glotaşi români din părţile Bistriţei (dela Urban, care aveau mantale, cioareci şi căciuli din pănură albă, puşci cu cremene şi câte două trăiste de pânză, în care purtau merindea şi muniţiunea), din vre-o câţiva chevaligeuri şi o jumětate baterie de tunuri.

Trupa aceasta nevoieşe, ar putè omul ḑice în câmp deschis, a dat armatei lui Bem vre-o 4—5 ḑile de lucru, a împedecat o a merge la Sibiiu, după-cum se vede că avea de gând. Poate-că sucumba, dacă mai rĕmânè singură în drumul torentului. Însĕ după multe ordonanţe trimise la Sibiiu, trupa cea mare cu Puchner în frunte s'a pus în mişcare spre Mediaş şi Bem a fost silit să se retragă.

Temêndu-se de prevalenţa rĕsboinică a celor împĕrătesci Bem a luat de nou refugiu la o stratagemă cam ruşinoasă, dar' sănĕtoasă. Cu o trupă mică a simulat retragere spre Oşorheiu. Grosul armatei sale 'l-a dat la o parte din drumul ţerii şi a lăsat pe cei împĕrătesci să se ducă calea mânzului după cei-ce fugiau dinaintea lor.

După-ce armata împĕrătească a apucat înainte spre Sighişoara, Bem cu grosul trupei sale vine la Sibiiu, unde era numai garnisoana rusească şi vre-o câţiva jumětate-invaliḑi militari şi glotaşi români din părţile Bistriţei. Era şi garda civilă, însĕ aceasta n'a luat parte la luptă.

Pe la 4 oare după ameaḑi în 11 Martie 1819 s'a început bătĕlia tot pe şesul decătră Şura-mare—Ocna.

Puterile rĕsboitoare erau foarte neegale. O armată cu o garnisoană. Lupta însĕ totuşi a ţinut dela oarele 4 după ameaḑi până în noapte către ḑece oare.

Ruşii nu sûnt vestiţi de soldaţii cei mai buni. Însĕ faţă cu Ungurii revoluţionari au făcut minuni. Probabil, că dacă nu succedea artileriei unguresci să aprindă vre-o câteva case din maierii Sibiiului dela poarta Ocnei în dosul Ruşilor, Ungurii se întorceau să doarmă în Şura-mare sau în Slimnic. Garnisoana rusească şi ce a putut scăpa din Sibiiu s'au retras cum au putut la Tălmaciu, unde au aşteptat întoarcerea lui Puchner şi reîntrarea celor împĕrătesci în Sibiiu.

Aşteptarea a fost zadarnică.

Puchner, la vre-o 3—4 ḑile, după căderea Sibiiului, spun contimporanii din acele timpuri, s'a întors până la Şeica-mare cu toată trupa sa nejignit de nimenea, dar' şi fără de a avè cunoscinţă, că Sibiiul a căḑut în mânile revoluţiunii.

Se aştepta acum să facă dispoziţiuni ca să vină şi să scoată pe revoluţionari din Sibiiu.

Nici vorbă.

Aceiaşi contimporani spun, că după-ce s'a convins şi 'i-a trecut mirarea, că revoluţionarii sûnt în Sibiiu, Puchner ar fi ḑis: *Also machen wir „halblinks“ und ziehen nach Kronstadt!*

(Va urma.)

mitatul Sibiiului, își ridică păharul pentru Excelența Sa etc. Până acì am ținut de bine a fi și noi de față. Dintr'o telegramă a ziarului „P. Ll.“ aflăm apoi, că s'au mai ridicat două toaste, cel dintêiu pentru episcopul Teutsch și al doilea pentru metropolitul Miron. Ambele toaste au fost ținute decătră Maghiari, și nu putem trece cu vederea împregiurarea, că concetățenii maghiari numai în al doilea rînd 'și-au adus aminte de metropolitul românesc, care e în sfîrșit metropolit și și consilier intim al Maiestății Sale și a avut locul de onoare din dreapta sêrbătoritului. Seara la opt oare a avut loc un grandios conduct de torțe cu vre-o 1200 până 1400 torțe și cu patru musici poporale. Cu acest prilegiu a vorbit profesorul M. Schuster. Contele Bethlen a rêspuns în termini călduroși și a mulțumit pentru ovațiunile, de care a fost împărtășit. Ministrul a plecat apoi cu trenul de ieri-dimineață spre Brașov.

*

Noua închisoare de stat dela Seghedin, după-cum anunță „Pester Lloyd“, este gata și va fi dată destinațiunii la 1 Maiu a. c., primind pe condamnații aflători astădi în Vaț. Aceeași foaie ne spune, că noua închisoare pentru înfrênarea „agitatorilor“ are 24 chilii cu câte o fereastră, destul de binișor arangeate, și că într'însa va fi rînduială mai strictă ca în închisoarea cea vechi din Vaț.

*

Hymen. Dl I. Victor Petrișor, licențiat în litere și profesor la liceul real din Brăila, s'a logodit cu d-șoara Victoria Filipescul, învêțătoare la școala civilă de fete a „Asociațiunii transilvane“ de aici.

*

Agenți expulsați. „Pester Lloyd“ primesce scirea, că solgăbirĕul Blajului a arestat doi agenți din România, care voiau sĕ înduplece pe sătenii români din satele vecine sĕ emigreze în România. Agenții au fost pedepsiți cu amende considerabile în bani, apoi au fost expulsați. Dacă este așa cum spune „Pester Lloyd“, numai aproba putem mĕsurile solgăbirĕului din Blaj. Durere numai, că ele nu vor avè efectul dorit. Emigrarea va continua din giurul Blajului și fără agenți, căci agentul cel mai dibaciu, care înduplecă pe țerani sĕ-'și părăsească vetrele părintesci, este — miseria. Pe aceasta ar face bine administratorii nostri sĕ o confisce și sĕ o expulseze.

*

Tortură. Nu demult au arestat gendarmii pe un individ cu numele Gyáni din comuna Udvari din comitatul Bihorului, bănuit fiind, că a comis o spargere. La început Gyáni a negat, ear' mai târdiu a spus, că nu el, ci un anumit Varga, vecinul păgubașului, a comis fapta. Precând Varga a fost ascultat, Gyáni 'și-a tăiat gîtul cu un cuțit. Gyáni a spus oamenilor din giurul seu, că el nu scie cine e vinovatul, dar' a numit pe Varga numai ca sĕ scape de torturile gendarmilor, pe care nu le mai putea suporta. Decătră judecător n'a fost ascultat, deși medicii, după-ce 'i-au legat rana, au declarat, că 'i-se poate face interogatorul. A doua di Gyáni a murit. Membrii familiei lui au luat un *visum repertum* și au făcut arĕtarea. Ar fi de dorit, ca gendarmii, dacă sînt vinovați, sĕ fie în mod exemplar pedepsiți, ca sĕ mai lase din obiceiul barbar, de a tortura pe arestați.

*

Nu e tocmai rĕu în America. Din registrele oficiului postal din Bratfeld s'a constatat, că pe calea acelui oficiu au sosit dela emigranții din America pe seama familiilor rĕmase acasă în 1888 84.169 fl., ear' în 1889 91.936 fl., parte în epistole, parte în mandate postale. Deși din punctul de vedere al umanității este îmbucurător, că emigranților le merge în lumea nouă atât de bine, încât pot grijì și de familiile lor rĕmase în miserie acasă, totuși trebue sĕ ne exprimăm temerea, că această seducĕtoare împregiurare va contribui la sporirea emigrațiunii.

*

Din Bucovina. Ni-se scrie din Cernăuți: Cernăuțul avuse alaltăieri o privelisce rară. Preoți din toată țeara au fost adunați acì, care au venit sĕ aducă metropolitului și mult meritatului patriot Dr. Silvestru Morariu încrederea și devotamentul lor pentru conducerea patriotică a eparchiei, cum și lupta energică ce o poartă pentru destinele religiei drept-credincioase în țeară, care în anii din urmă au devenit obiectul atacurilor celor mai violente din partea presei jidovesci din țeară și ce părea a avea, dacă nu sprigin, cel puțin tolerarea la cercurile competente autoritare, neacordându-se scutul permis prin lege. Preoțimea fără deosebire de națională a venit spontan din țeară, ca sĕ însufle curagiu îmbĕtrânitului metropolit. Preste 50 de trăsuri se mișcau din mijlocul orașului cătră reședința metropolitană, unde adunându se în sala de primire preste 200 de preoți au salutat pe metropolitul. Preoții tineri îl duceau în aclamațiunea tuturor în sala de primire.

*

Regele României și principele Ferdidand vor intreprinde în luna lui Aprilie o călĕtorie prin țeară, spre a inspecta garnisoanele, raportează „Timpul“.

*

Lucrările podului preste Dunăre vor începe după 15 Aprilie. Cassa Fives-Lille, care a luat această impo tantă lucrare, a început sĕ-'și trimită în Bucuresci personalul technic, care va conduce aceste lucrări.

*

Societatea studenților universitari „Unirea“ din Bucuresci 'si-a constituit astfel comitetul pe anul 1890/91. Cassier: A. Teodor; bibliotecar: C. Calmuschi. secretariu: D. Holban și Ioan N. Rădulescu. Pentru conducerea ședințelor și afacerilor societății s'a tras la sorți o comisiune de 5 membri, în care au căḑut: Buzdugan G., Negulescu, P. Pantazi E., Policrat M. și Mețulescu M.

*

Împĕratul Wilhelm și duelul. Împĕratul german a exmis următoarele dispositiuni despre duel: Duelul este admisibil numai cu aprobarea consiliului de onoare presidat de doi coloneli și anume: 1. Pentru insultare cu fapta, dacă insultătorul refusă a-'și cere scusele. 2. Pentru ofensarea unei dame, rudenii sau mirese a unui oficer. Nici-odată nu este permis duelul: 1. Pentru certe din casine, reuniuni, cafenele etc. 2. Dacă unul dintre contrari a avut deja trei dueluri. 3. Dacă unul dintre contrari este căsătorit.

VARIETĂȚI.

(Din tainele Africei.) Căpitanul francez Privier, exploratorul african, care a ținut o conferență la Paris, a povestit acolo următoarea istorie:

Treceam printr'o pădure însoțit de mai mulți laptazi și de câțiva purtători, când deodată auḑii la câțiva pași pe drum strigăte de veselie. Mĕ uitai în acea parte și vĕḑui o grămadă de Negri jucând în giurul unei femei cu doi copii, din care pe unul îl ținea în spate, ear' pe celalalt îl ducea de mână.

Întrebai despre causa acestei veselii și aflai, că Negrii se pregătiau sĕ mănânce pe femeie și pe copii. Douĕḑeci de stomacuri goale săriau entusiasmate în giurul nenorociților. Negrii își împingeau manifestarea bucuriei lor până a săruta cu nespusă iubire și căldură pe femeie și copii, din a căror carne aveau sĕ-'și procure un prânḑ minunat.

În schimb, femeia și copiii erau așa de spăimêntați, că nu puteau sĕ scoată nici o vorbă.

'Mi-s'a făcut milă de dînșii și am trimis un om sĕ întrebe, ce ar voì Negrii sĕ le plătesc, pentru-ca sĕ-'mi dee femeia și copiii.

'Mi-s'a cerut o sumă egală cu 25 de franci.

Am numĕrat banii, am luat femeia și copiii și am pornit înainte.

Tocmai a doua ḑi, când eram foarte departe de Negrii flămênḑi, am dat drumul femeii și copiilor, după cererea ei.

Însĕ nu sînt sigur, că dînșii n'au fost mâncați de alți Negri, cu care se vor fi întâlnit.

(Carne electrisată). În ziarele din New-Yorkse povestesce o istorioară foarte. . . americană.

La ușa prăvăliei unui măcelar din New-York era spânzurat afară un hărtan frumos de carne, pentru atragerea mușteriilor.

Un câne trecù melancolic pe stradă, vĕḑù hărtanul și-'și aduse aminte, că nu dejunase.

Se repeḑì la hărtan sĕ-'l apuce cu gura și sĕ fugă pe icĭ-colo, cum scia că mai făcuse altădată, dar' ce sĕ vedeți, abia își atinsese botul de carne, când începù deodată sĕ urle și o croì la fugă cu gura în vênt.

Mai pe urmă au mai venit alți patru câni (se vede că New-York-ul face concurență Constantinopolului în poporațiunea cânească) și tot așa au pățit.

Oamenii de prin pregiur, care observară faptele și se adunaseră sĕ asiste la spectacol, voiră sĕ afle pricina, din care prietenii credincioși ai omului fugiau de un dejun așa bun.

Un cismar atinse hărtanul cu mâna, dar' numai decât 'și-o retrase ca-și-cum 'și-ar fi fript degetele de un fer roșit.

Alți oameni atinseră asemenea hărtanul și simțiră prin mâni un fior de foc.

Atunci măcelarul eși afară și le explică taina.

Dînsul pusese hărtanul în comunicație cu fitul unei lampe electrice și astfel carnea era plină de electricitate.

Aceasta o făcuse numai contra cânilor, care mai nainte îi furau în fiecare ḑi câte un hărtan de bou.

(O nouă funcție a lunei.) Botanicul francez Meusset a descoperit o nouă funcțiune a lunei.

Până acum s'a creḑut, că palidul astru punea în mișcare mările și versurile poeților; acum e cunoscut, că pune în mișcare și plantele.

Botanistul se gândì la acțiunea, pe care soarele o exercitează asupra vegetalelor, silindu-le sĕ se întoarcă după el, și sĕ hotărî sĕ observe, dacă luna imitează ori nu pe suveranul și fratele ei. După experiențe îndelungate a constatat, că luna face întocmai ce face soarele.

Câțiva învețați se încercaseră sĕ facă așa experiență, dar' n'ajunseseră la nici un resultat.

Meusset s'a dus la Premol, aproape de orașul Grenoble, și s'a urcat pe un munte la 1000 metri deasupra nivelului mării. Acolo a examinat acțiunea luminii lunei în cursul nopților senine din Iulie și August.

Prin ajutorul unor rămurele înfipte în pămênt din oară în oară, în vremea dela 10 oare seara până la 4 oare dimineața, a dobândit convingerea, că ramurele plantelor se întorc noaptea după cursul lunei, împinse de acea dorință de lumină, pe care o are în gradul cel mai înalt floarea soarelui și alte câteva plante, cărora cei vechi le dăduseră nume de heliotrope.

Bibliografie.

„Familia“. Apare în fiecare Duminecă în Oradea-mare. Proprietar, redactor și editor Iosif Vulcan. Anul XXVI. Nr. 12 dela 25 Martie (6 Aprilie). Cuprinsul: Părți alese din istoria Transilvaniei de George Baritiu (încheiere). — Din somn, poesie de Rădulescu-Niger. — Suveniri din călĕtorie, de Dr. A. P. Alexi. — Sonet (după Petrarca), de Ioan Bocanici. — Moara de minciuni, poveste de Vasilie L. Suciu. — Higienă, de Dr. G. Crăiniceanu. — Doine din Ardeal, culese de M. Viorescu. — Salon: Academia Română. Sesiunea generală din 1890. Visită regală în Academia Română la 16/28 Martie 1890. — Caprivi (ilustrațiune). — Ce e nou? — Oglinda lumii. — Călindarul sĕptĕmânii.

Gazeta satelor *„Revista Agricolă“*. Gazeta satelor, proprietarilor, arêndașilor și tuturor cultivătorilor în genere. Fundată și redactată de: I. Păsĕreanu, agricultor, profesor de agricultură și sciințe naturale. Apare odată pe lună în Craiova.. Redacția și administrația strada episcopiei. Anul III. Nr. 9 pro Martie 1890. Sumarul: Cronica: Necesitatea înființării cadastrului. — Activitatea serviciului filoxeric pentru înaintarea viticulturii în țeară. — Înaugurarea acestei primăveri pentru desvoltarea plantelor și lucrările viitoare. — Viticultura. — Conferență asupra istoricului și întroducerii viței americane în Europa, ținută la ministerul domeniilor în ḑiua de 10 Martie. — Mobilisarea sau mĕrunțirea pămê tului. — Rolul arăturilor adûnci. — Plantele cultivate pentru trunchiurile lor subpămêntene. — Napul românesc (heliathus tuberosus din familia compositeelor). — Noutăți viticole. — Diverse. — Comunicări și fapte.

Au apărt:

„Năpasta“, dramă în două acte de I. L. Caragеale, representată pentru prima-oară la 3 Februarie 1890 pe scena „Teatrului național“ din Bucuresci, un volum în 8°.

„Bogații și săracii“, de C. C. Arion în 8°.

De vêndare la principalele librării din România și la librăria-editoare Ig. Haimann în Bucuresci.

Extrase din „Budapesti Közlöny“.

Licitațiuni:

— 15 Aprilie st. n. mobilele Reginei Fazekas născ. Horváth, în Racaș, decătră executorul jud. din Seleușul-mare.

— 3 Iunie st. n. imobilele lui Costa Millin decătră judecătoria cerc. din Verșeț.

— 1 Maiu st. n. imobilele lui Alexandru Volits decătră judecătoria cerc. din Verșeț.

Posturi vacante:

— Un post de subnotar la judecătoria cerc. din Timișoara. A se adresa în 14 ḑile la autoritățile competente.

— Un post de servitor adj. la judecătoria cerc. din Makó. A se adresa în patru sĕptĕmâni la autoritățile competente.

— Un post de jude la tribunalul reg. din Sibiiu. A se adresa în două sĕptĕmâni la autoritățile competente.

— Un post de scriitor la judecătoria cerc. din Ineul-mic. A se adresa până la 1 Maiu st. n. la autoritățile competente.

— Un post de magistru postal în Teaca (cttul. Clujului) prelûngă cauțiune de 400 fl. Salar 550 fl., pausale 75 fl., anmanuare 108 fl. și 10% din venitul brut. A se adresa în trei sĕptĕmâni la direcțiunea postală în Sibiiu.

LOTERIE.

Tragerea din 5 Aprilie st. n.

Budapesta: 62 58 42 46 65.

Călindarul ḑilei.

27 Martie (8 Aprilie) 1890.

Iulian: Matrona.
Gregorian: Albert

Soarele: rĕsare 5.26, apune 6.39

Buletin meteorologic.

Sibiiu, 5 Aprilie, 6 oare dimineața.

Presiunea atmosf. în mm. (Mediul lunar 723 9		Temperatura după Celsius	Maximul și minimul de temperatură	Direcția vêntului
Observată	Diferența din prediuă			
727.5	+1.1	+5.2	+10.0 +4.2	SSO

Din țeară. 5 Aprilie, 7 oare dimineața

Stațiunile:	Presiun. atmosf. în mm	Temperatura Celsius	Vêntul	
			direcția	tăria
Budapesta	766	+ 2.7	N	1
Sătmar	767	+ 1.4	SV	1
Cluj	—	+ 3.8	V	1
Orșova	768	+ 7.8	V	1
Timișoara	76	+ 3.4	—	1
Arad	766	+ 2 8	V	2
Panciova	764	+ 6.0	SV	4

Economic.

Cassa de păstrare generală din Sibiiu 'și-a ținut adunarea sa generală în anul acesta la 2 Aprilie st. n. În aceasta între altele consiliul de direcțiune a făcut propunerea, ca profitul curat al cassei de păstrare de pe anul 1889, în sumă de 32 115 fl. 33½ cr., sĕ se întrebuințeze. Această propunere a fost primită umanim decătră adunare. S'au încuviințat deci: Pentru fondul de reservă 16.000 fl. Presbiteriului evang. din Sibiiu: a) pentru acoperirea de trebuințe curente pe seama școalei reale 3500 fl.; b) pentru fondul aceleia 500 fl.; c) pentru acoperirea de trebuințe curente pe seama școalei de fete 1000 fl ; d) pentru fondul aceleia 500 fl.; e) pentru școala de fete și cea din suburbiul Iosefin 500 fl.; f) pentru școala elementară 1000 fl.; g) pentru acoperirea de trebuințe curente pe seama institutului de îngrijire al bolnavilor 500 fl.; h) pentru amortisarea datoriei de clădit a acelui institut 1500 fl. Seminarului ev. al țerii 500 fl. Pentru grădinile froebeliane a d-nei Teresia Sigerus și a d-nei Maria Capesiul câte 500 fl. Reuniunii industriale sibiiene: a) pentru scopuri de reuniune 400 fl.; b) pentru atelierele de școlari 600 fl.; c) pentru școala de industria de lemn 800 fl. Gremiului comercial de aici 300 fl. Comisiunii școalei industriale 200 fl. Comisiunii de căi ferate a comitatului Sibiiu ca fond de dispositiune pentru calea ferată Sibiiu—Turnurosu 1000 fl. Reuniunilor de credit provinciale 100 fl. Reuniunii agricole cerc. din Sibiiu 200 fl. Reuniunii locale a femeilor ev. din Sibiiu: a) pentru școala de lucru de mână femeiesc 400 fl.; b) pentru școala de economia de casă 300 fl. Reuniunii carpatine pentru înființarea unui museu în Sibiiu 100 fl. Reuniunii de înfrumsețare a orașului Sibiiu 300 fl. Reuniunii transilvane pentru cunoscința țerii 150 fl. Reuniunii transilvane de sciințele naturale 150 fl. Capelei de musică orășenesci 300 fl. Reuniunii pentru cultivarea lucrătorilor în Sibiiu 100 fl. Magistratului orașului Sibiiu pentru procurarea de mijloace de învĕțământ pe seama școlarilor miseri fără deosebire de națională și confesiune 215 fl. 33½ cr. Suma 32.115 fl. 33½ cr.

—✻—

Banca austro-ungară. Raportul băncii dela 31 Martie arată o crescere în escompt de 7,410.000 fl. și în lombard de 1,430.000 fl., ear' în circulațiunea de bancnote o îmulțire de 7,847.000. Reserva de bancnote e de 45,492.000 fl., prin urmare a crescut cu 9,628.000 fl.

—✻—

Import de animale de folos în Austria-de jos. Pentru a ușura importul de animale de folos din Ungaria în Austria-de-jos, autoritățile politice de prima instanță au primit împuternicirea de a împărtăși concesiunea de import. Această concesiune se poate da importatorului numai pentru trebuința privată. Certificatul de vite trebue sĕ atesteze cu ocasiunea importului proveniența liberă de epidemie și cercetarea veterinară. Importul sĕ se facă directe cu trenul. Mînarea vitelor e permisă numai în locurile dela granță, ear' la trecerea granței sĕ se facă cercetarea veterinară.

—✻—

Importul de oi vii în Francia. Ziarele din Budapesta aduc scirea, că în Francia se ocupă de present cu permiterea importului de oi vii. Această cestiune e de mare importanță pentru Ungaria, deoare-ce exportul de oi al Ungariei la Francia a fost foarte însemnat. De present oile străine trebue sĕ se taie la granițele franceze și în această stare se transportează la locurile de consum. În mai multe orașe din Francia, mai cu seamă însĕ în Paris, s'a născut acum o viuă agitațiune între măcelari și tăbăcari, care sînt păgubiți prin oprirea importului de oi vii, pentru permiterea importului de oi vii. În contrast cu aceasta stă interesul agrarilor, care voesc restrîngerea cât se poate de mult a importului străin. Nu se scie încă cum se va resolva această crisă. O scire a lui „Temps“ spune, că resolvarea ar consista într'aceea, că oile vor fi transportate în vagoane plumbuite în abatoriile dela La Villette în o localitate isolată.

Prețul mărfurilor.

Tîrgul de rîmători în Steinbruch. În 5 Aprilie n. s'a notat: unguresci bĕtrâni grei 45.— cr. până 45½ cr., unguresci grei tineri 47.— cr. până 48½ cr., de mijloc 46.— cr. până 47.½ cr., ușori 44— cr., până 45.— cr., marfă țĕrăneacă, grea —.— cr., până —.— cr., de mijloc 44.— cr., până 54.½ cr., ușoară 42.— cr., până 45.½ cr., românesci, de Bakony grei 43.— cr., până 45.½ cr., transito de mijloc —.— cr., până —.— cr., transito ușori —.— cr., până —.— cr., transito sêr besci grei —.— cr., până —.— cr., transito de mijloc 47.— cr., până 48.— cr., transito ușori 47.— cr., până 47 ½ cr., îngrășați cu ghindă —.— cr., până —.— cr.. per 4.% cumpĕrați dela gară.

Bursa de marfuri din Budapesta dela 5 Apr. 1890.

Sĕminte	Qualitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr. dela	până	Qualitatea per Hect.	Prețul per 100 chilo dela	până
Grâu						
Bănățenesc nou	74	—	—	79	—	
Grâu dela Tisa	78	9.—	9.05	79	9.10	9 15
Grâu de Pesta	78	8.95	9.—	79	9.05	9.10
Grâu de Alba-regală	78	9.	9 05	79	9 10	9 15
Grâu de Bácska	78	9.—	9 05	79	—	—
Unguresc de Nord	74	—	—	75	—	—

Sĕminte, vechi ori noue	Soiul	Qualitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr. dela	până
Sĕcară		70—72	8.25	8.45
Orz	Nutreț	60—62	6 65	7 —
„	de vinars	62—64	7.10	7.90
„	de bere	64—66	8 25	9 75
Ovĕs	—	39—41	8 10	8 50
Cucuruz (porumb)	bănăț.	75	4.90	4 9
„	de alt soiu	73	4.80	4 8
Meiu	„	—	5.—	5.3
Hrișcă	„	—		

Marfă pe termin.			Bani per 100 chilogr.	Marfă per 100 chilogr.	
	Grâu	de primă.	8 82		8.84
	„	de toam.	7.76		7 7
	Cucuruz	Maiu-Iun.	4.90		4.92
	„	Aug. Sept.	—		—
	Ovĕs	de primă.	8.25		8 3
		de toam.	6 08		6 10

Producte diverse	Soiu	Cursul dela	până
Sem. de trif.	Lucernă ungurească	65.—	72.—
„	franceză	—	—
„	italiană	—	—
„	roșie	34 —	40 —
Oleu de rap.	rafinat	44 50	45 —
Oleu de in		—	—
Uns. de porc	dela Pesta	54.—	54.50
„	dela țeară	—	
Slănină	svêntată	43 —	44.—
„	afumată	51.—	52 —
Sĕu		31.—	32 —
Prune	din Bosnia, în buți	—	—
„	din Sĕrbia, în saci	18 75	19 —
Lictar	slavon, nou	22 50	23 —
„	bănățenesc	—.—	—.—
Nuci	din Ungaria	—	—
Gogoși	unguresci	—	—
„	sêrbesci	—	—
Miere	brută	27 —	28 —
„	galbină străcurată	28 —	29 —
Ceară	de Rosenau	122	128
Spirt	brut	12.50	12.75
„	Drojdiuțe de spirt	15.25	15.75

Prețul pe 100 chilograme.

Cursul pieței din Sibiiu.

Din 7 Aprilie st. n. 1890.

Hârtie-monetă română . .	Cump.	9.30	vênd.	9.35
Lire turcesci	„	10.60	„	10.65
Imperiali	„	9.60	„	9.6
Ruble rusesci	„	1.27	„	1.29

Bursa de Budapesta.

Din 5 Aprilie st. n. 1890.

Rentă de aur ung. 6%	—.—
„ „ „ „ 4%	102 05
„ „ hârtie „ 5%	99.05
Împrumutul căilor ferate ung.	116 75
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	95.40
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	113.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	— —
Bonuri rurale ung.	88.50
„ „ „ cu cl. de sortare	—.—
„ „ bănățene-timișene	—.—
„ „ „ cu cl. de sortare	—.—
„ „ transilvane	—.—
„ „ croato-slavone	105 50
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	99.—
Obligațiunile desp. regaliilor	94 50
Împrumut cu premiu ung.	139.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	126.50
Renta de hârtie austriacă	88.—
„ „ argint austriacă	88 —
„ „ aur austriacă	110.—
Losurile austr. din 1860	144 —
Acțiunile băncii austro-ungare	940.—
„ „ de credit ung.	336.—
„ „ „ „ austr.	301 60
Scrisuri fonciare ale institut. de cred. și economii „Albina“	102.—
Argintul	—.—
Galbeni împĕrătesci	5.60
Napoleon-d'ori	9.44
Mărci 100 imp. germane	58.50
Londra 10 Linvres sterlingi	119.30

Bursa de Viena.

Din 5 Aprilie st. n. 1890.

Renta de aur ug. 6%	—.—
„ „ „ „ 4%	102 35
„ „ hârtie „ 5%	99.25
Împrumutul căilor ferate ung.	117.10
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	95.30
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	114 —
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	—.—
Bonuri rurale ung.	88 60
„ „ „ cu cl. de sortare	—.—
„ „ bănățene-timișene	—.—
Bonuri rurale „ cu cl. de sortare	—.—
„ „ transilvane	—.—
„ „ croato-slavone	—.—
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	—.—
Împrumut cu premiu ung.	139 50
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedi.	126 60
Rentă de hârtie austriacă	88 30
„ „ argint austriacă	88.55
„ „ aur austriacă	110 40
Losuri austr. din 1860	143.75
Acțiunile băncii austro-ungare	942 —
„ „ de credit ung.	336.—
„ „ „ „ austr.	302.25
Argintul	—.—
Galbeni împĕrătesci	5.63
Napoleon-d'ori	9.45
Mărci 100 imp. germane	58.47
Londra 10 Livres sterlingi	119.20

Bursa de Bucuresci.

5 Aprilie. — 4 oare p. m.	Cassa	Ultim
Renta rom. per 1875 5%	100 —	—.—
Renta română amort. 5%	98.5/8	—.—
„ (Schuldverschreib.)	— —	—.—
Oblig. de stat. C. F. R. 6%	—.—	—.—
Renta rom. (Rur. conv.) 6%	102 1/2	—.—
Împrumutul municipal 5%	—.—	—.—
Scrisuri func. rurale 7%	102.1/4	—.—
Scrisuri func. rurale 5%	97 1/8	—.—
Idem urbane 7%	103 1/4	—.—
„ 6%	101 —	—.—
„ 5%	93.—	—.—
Banca Naț. (500 lei vĕrs. într.)	11.45	—.—
Soc. Dacia-Rom. (250 lei vĕrs.)	343 1/2	—.—
Soc. de Asig. Naț. (200 lei vĕrs.)	347.—	—.—
S. cred. mob. r. (250 lei vĕrs.)	—.—	—.—
Soc. r. de con. (250 lei vĕrs.)	119 —	—.—
Oblig. Casei Pensiunilor	253.—	—.—
Agio	—.—	—.—
Schimb		
Londra 3 luni	25 22	—.—
„ cek	25 25	—.—
Berlin 3 luni	122.70	—.—
„ cek	123 90	—.—
Paris 3 luni	100.10	—.—
„ cek	99 30	—.—
Viena	209 1/2	—.—
„	211 —	—.—
Agio	—.—	—.—

Redactor responsabil: **Septimiu Albini.**

Institut tipografic în Sibiiu.

DICȚIONAR
român-german și german-român
de
Sab. Pop. Barcianu,
odin. paroch gr.-or. în Rășinari, asesor consistorial etc.
Revidat și complectat de
Dr. D. P. Barcianu.

Partea I. Română-germână.
704 pagine.
Prețul fl. 2.50 = 6 lei, 50 bani.
Partea II. Germână-română.
1152 pagine.
Prețul 3 fl. 80 cr. v. a. = 10 lei.

Depou general pentru România la librăria lui Alexandru Degenmann,
Bucuresci, Calea Victoriei 53.
NB. Pentru trimiterea prin poștă **20 cr. v. a.** de exemplar.

INSTITUTUL TIPOGRAFIC din SIBIIU
execută tot felul de lucrări tipografice și îndeosebi tipărește
cărți de tot felul,
anunțuri de căsătorie, anunțuri funebrale,
placate, bilete de visită,
conturi și blanchete de tot soiul.

Prețurile moderate.

Deasemenea institutul primesce în editură **cărți școlare** și în genere cărți menite a fi răspândite în popor, precum sûnt: **povesti, snoave, poesii poporale, istorioare morale, descrieri de obiceiuri** și **datine, schițe istorice** ori **biografii**, scrise în stil poporal, și alte asemenea.

Condițiunile editurii urmează a fi stabilite prin bună învoeală între autor și direcția institutului.

CADOU de SOUVENIR

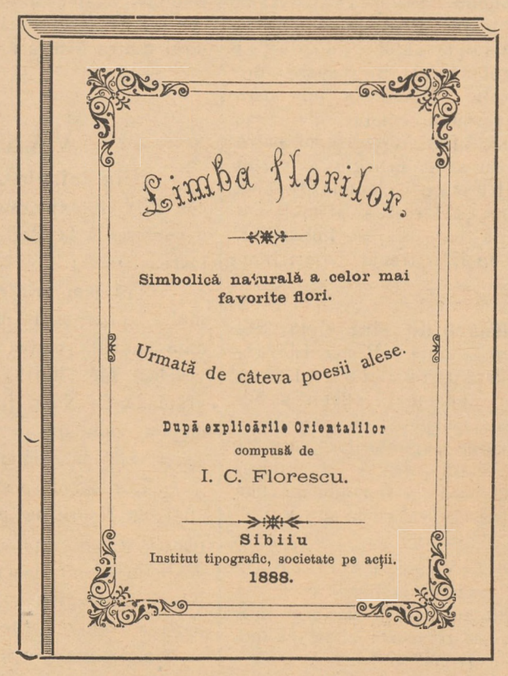

În legătură de pânză colorată, tabla titulului imprimată cu aur.
Prețul unui exemplar 50 cr. = 1.50 lei.

BIBLIOTECA POPORALĂ A „TRIBUNEI".

Nr. 1. **Pădureanca.** Novelă de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș. elegant. Un exemplar **30 cr.** sau **60 bani.**

Nr. 2. **Fata Stolerului,** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.

Nr. 3. **Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.

Nr. 4. **Pipăruș Pătru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Nr. 5. **Păcală și Tîndală.** Anecdotă de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.

Nr. 6. **Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.

Nr. 7. **Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Nr. 8. **Colăcăritul.** Obiceiurile [illegible]anilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.

Nr. 9. **Fiica a nouě mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.

Nr. 10. **Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.

Nr. 11. **Sfântul Nicolae.** De Matilda Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Nr. 12. **Înděrětnicul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Nr. 13. **Blăstěm de mamă.** Legendă poporală din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Nr. 14. **Bunica** de Bojena Němcová, tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarník. Un exemplar **60 cr.** sau **1 leu 20 bani.**

Nr. 15. **Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.

Nr. 16. **Din bětrâni.** Ghîcituri, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Nr. 17. **Pe pământul Turcului.** De George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Nr. 18. **Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franțozească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Nr. 19. **Cenușotca.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Nr. 20. **Un petitor înděrětnic.** Novelă de Björnstjerne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.

Nr. 21. **Prietenul meu Vîntură-țeară.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Nr. 22. **Scăpărătoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.

Nr. 23. **Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.

Nr. 24. **Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.

Nr. 25. **Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.

Nr. 26. **Taina unei vieți.** De Björnstjerne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.

Nr. 27. **Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.

Nr. 28. **Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.

Nr. 29. **Sgarcitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.

Nr. 30. **Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.

Nr. 31. **Nusciu-Împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul." Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.

Nr. 32. **Dina-Împărătească și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul". Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.

Nr. 33. **Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.

Nr. 34. **Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.

Nr. 35. **Un idil în Roșeni.** Novelă de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani

Nr. 36. **Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Nr. 37. **Princesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.

Nr. 38. **Dina mărgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.

Nr. 39. **Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.

Nr. 40. **O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.

Nr. 41. **Posacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.

Nr. 42. **Croitorul și cei trei ficiori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.

Nr. 43. **Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.

Nr. 44. **Rusalin păcurarul.** Poveste de Nicolae Trimbițoniu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.

Nr. 45. **Roma învinsă.** Tragedie în V acte. De Alexandru Parodi. Traducere de I. L. Caragiali. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.

O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vînzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

„TRIBUNA"
Apare în fiecare zi de lucru.

ABONAMENTELE.

Pentru Sibiiu:
1 lună 85 cr.; ¼ an 2 fl. 50 cr.; ½ an 5 fl.; 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarchie:
1 lună 1 fl. 20 cr.; ¼ an 3 fl. 50 cr.; ½ an 7 fl.; 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:
¼ an 10 franci; ½ an 20 franci; 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

INSERȚIUNILE.

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr., și timbru de 30 cr.

REDACȚIA: Str. Iernii 11. — ADMINISTRAȚIA: Str. Cisnădiei 3.

Se prenumără și la poste și la librării.

În Bucuresci
primesce abonamente D. C. Pascu, Strada Lipscani 35.

Epistole nefrancate se refusă. — Manuscripte nu se înapoiază

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Tipărituri:

1. Certificate pentru pasaporturi 1 conț (à 25 coale) 40 cr.
2. Inventare 1 conț (à 25 coale) . . . . . 40 „
3. Obligațiuni (cu scara de timbre pentru intabulări) 1 conț (à 25 coale) . . . . . 50 „
4. Consemnări sumarice despre dări (sommás kimutatás) 1 conț (à 25 coale) . . . . . 40 „
5. Protocoale de zălogire (zálogolási jegyzőkönyv) 1 conț (à 25 coale) . . . . . 50 „
6. Citațiuni pentru primării comunale 1 conț (à 25 coale) . . . . . 50 „
7. **Hagyatéki kimutatás** 1 conț (à 25 coale) 60 „
8. Filera de îmanuare 1 conț (à 25 coale) . . 44 „
9. Protocol de pertractare 1 conț (à 25 coale) . 44 „
10. Protocol pentru pasapoarte de vite 1 conț (à 25 coale) . . . . . 50 „
11. **Testimonii** pentru școalele poporale una sută 80 „
12. Testimonii de școală 1 conț (à 25 coale) . . 40 „

Antistiile comunale sûnt rugate a ne onora cu comande numeroase.

Cărți pentru agricultori.

În editura „Institutului tipografic" a apărut:

Ținerea vitelor
de
Eugen Brote,
president al „Reuniunii române agricole".

Opșorul conține desvoltarea principiilor fundamentale ale ținerii vitelor.

Prețul unui exemplar 12 cr.

Dela același autor:

Trifoiul.

Un îndreptar pentru toți aceia, care semănă și cultivă trifoaie. După-ce se arată foloasele trifoiului, se dă povețe, unde și cum se semănă trifoiul, când și cum se cosesce și cum se uscă trifoiul.

Prețul unui exemplar 12 cr.

Ambele broșuri sûnt scrise în limba poporului și au un tipar limpede pe hârtíe bună.

ARGHIR și ELENA

Istoria
preafrumosului ficior de craiu și a preafrumoasei fete măiestre cu părul de aur.

Adecă:
o închipuire, prin care se înțelege luarea Ardealului prin Traian cesarul Romei.

Prețul 20 cr. = 50 bani.

LEONAT și DOROFATA.

Dialog
între bețivul din Longobarda
și
muierea lui.

În versuri.

14 cr. sau 30 bani exemplarul.

Articlul de lege XXI. din anul 1886
DESPRE JURISDICȚIUNI,
și articlul de lege XXIII. din anul 1886
Despre procedura disciplinară.
Cu explicatiuni și notițe de orientare. Prețul 40 cr. v. a.

Articlul de lege XXII. din anul 1886
DESPRE COMUNE.
Cu explicațiuni și notițe de orientare. Prețul 40 cr. v. a.

Nr. 28.506/VI. b.
ORDONANȚE MINISTERIALE
pentru întroducerea legii comunale
(Articlul XXII. din 1886). Prețul 12 cr. v. a.

Editura și tiparul Institutului tipografic, societate pe acții în Sibiiu, sub responsabilitatea lui Ioan Popa Necșa.